

"סוד החשמל"

לחבר בין תורת הנגלה לתורת הנסתר

דף מתוך סדרת הספרים

גליון פרשת שופטים תשפ"ו תהא שנת פדות וגאולה

[מותר לצלם לזיכוי הרבים].

מצורף קישור להורדה גירסה חדשה לתוכנת הרמז תורמז

<https://www.toremez.org>

חדש קישור להורדת כל עלוני סוד החשמל

<https://drive.google.com/drive/folders/1ERuCjKKmAWXyD6Q9Xu7IH0js19bumlHE?usp=sharing>

קישור לקרן הצדקה של סוד החשמל עבור למעלה מ 1400 משפחות

<https://www.matarapro.net/nedarimplus/online/?mosad=7007483>

מדוע באיסור נביא שקר נאמר "הישכם אוהבים את ה".

כתוב (דברים יג, ב) "כי יקום בקרבך נביא או חלם חלום ונתן אליך אות או מופת: ובא האות והמופת אשר דבר אליך לאמר גלכה אחרי אלהים אחרים אשר לא ידעתם ונעבדם: לא תשמע אל דברי הנביא ההוא או אל חולם החלום ההוא כי מנסה יהוה אלהיכם אתכם לדעת הישכם אוהבים את יהוה אלהיכם בכל לבבכם ובכל נפשכם: אחרי יהוה אלהיכם תלכו ואתו תיראו ואת מצותיו תשמרו ובקלו תשמעו ואתו תעבדו ובו תדבקו". וצריך להבין מדוע כאן בפרשת נביא שקר זה המקום היחיד שהתורה כתבה "כי מנסה יהוה אלהיכם אתכם לדעת הישכם אוהבים את יהוה אלהיכם". ומה מיוחד במצות זו שקשורה לאהבת ה' יותר מכל המצוות. וה' חתם סופר' הרגיש בקושיא ומיישב: (תורת משה דברים יג, ד) "כי מנסה ה' אלקיכם אתכם לדעת הישכם אוהבים את ה' אלקיכם בכל לבבכם ובכל נפשכם", הענין כי האשה האוהבת בעלה באמת בכל נפשה אם יתן לה בעלה רשות ופוקד עליה להזדקק לאיש אחר, ואם לא יגרשנה, נמצא אינה מועלת מעל בבעלה ורצונו היא כבודו, מכל מקום היא משיבה אמריה אם תגרשני תקטלני לא אוכל כלל להזדקק לאחר זולתך כי רק אותך אהבתי וזרים שנאתי, כן הנביא השקר הלז עשה מופת ואות לאמר ה' ציוה לעבוד היום אשפה או בעל וכן רצונו, ואם לאו יהיה רעב בארץ וכדומה, יאמר נא ישראל את ה' אלקינו אהבנו ובו נדבק ואם ירעיבנו נרעב, יעשה עמנו מה שחפץ ולאל אחר לא נשתחוה כי רק אותו אהבנו, והיינו "כי מנסה ד' אלקיכם לדעת הישכם

אוהבים. היינו שהתורה מרמזת שגם אם אדם מאמין לנביא שקר כי עשה אותות ומופתים, או כל כיוצא בזה, אין מציאות ללכת לעבוד עבודה זרה, כי גם אם אדם יהיה משוכנע במאה אחוז שה' בעצמו כביכול מורה לו לעבוד עבודה זרה, לא יעבוד, כי זה נסיון מעם ה' אם האדם באמת אוהב את ה' בכל ליבו, והוא כדוגמת אשה שבעלה אומר לה להזדקק לאחר והיא לא מסוגלת כי היא אוהבת רק את בעלה. ואמנם זה ברור שנבואה כזאת היא נביאות שקר כי אין מציאות שה' יאמר לנביא לומר לעם ישראל לעבוד עבודה זרה, אבל התורה מדגישה שגם אם אדם חושב שזה נביא אמת לא יקבל נבואה כזאת לעבוד עבודה זרה, כי זה סותר את אהבת ה', ויש כאן נסיון בשבילו בנקודת האהבת ה' שלו אם היא אמיתית. ונרמז בדברי הגמרא (פסחים פו:): **כָּל מֶה שֵׁיִאמַר לָךְ בַּעַל הַבַּיִת עָשָׂה חוּץ מִצָּא**. היינו כל מה שיאמר לך בעל הבית שמרמז על הקב"ה עשה, **חוץ מצא ועבוד אלהים אחרים**, כי בזה אתה פוגם את האהבה והיחוד של קב"ה ושכינתיה בסוד השם הקדוש **צ"א** כמנין שמות הו"ה **אדנ"י** שמסמלים את היחוד, ולכן הפסוק מסיים **"וְבוֹ תִדְבָּקוּ"** לרמז על הנסיון בדבקות המוחלטת של אהבת ה'. וכן העונש של נביא שקר: (דברים יח, כ) **"וַיָּמָת הַנְּבִיא הַהוּא" אֹתוֹת וּמוֹפְתִים יְהוָה אִמָּן**, כי הנביא שקר פוגם את אהבת ה' ואת היחוד של שמות **יהו"ה אדנ"י** כמנין **אמן**.

מצינו בגמרא (חגיגה טו.) **תָּנוּ רַבָּנָן מַעֲשֵׂה בְּאַחֵר שֶׁהָיָה רוֹכֵב עַל הַסּוּס בְּשַׁבָּת, וְהָיָה רַבִּי מֵאִיר מְהִלָּךְ אַחֲרָיו לְלַמֵּד תּוֹרָה מִפּוֹ, כִּיוֵן שֶׁהִגִּיעַ לַתְּחוּם שַׁבָּת אָמַר לוֹ מֵאִיר חֲזוֹר בָּךְ. אָמַר לוֹ שֶׁכָּבַד שְׁעָרָתִי בְּעֶקְבֵי הַסּוּס עַד כָּאן תְּחוּם שַׁבָּת. אָמַר לוֹ וְאִם אֵתָּה חֲזוֹר בָּךְ. אָמַר לוֹ וְהִלֵּא כָּבַד אֶמְרָתִי לָךְ שֶׁכָּבַד שְׁמִיעָתִי מֵאַחֲרֵי הַפְּרָגוֹד "שׁוּבוּ בָנִים שׁוֹבְבִים" חוּץ מֵאַחֵר. תִּקְפִּיָּה וְעִיִּילָהּ בִּי מִדְּרָשָׁא, אָמַר לוֹ לִינוּקָא פְּסוּק לִי פְּסוּקִיךָ אָמַר לִיה "אֵין שְׁלוֹם אָמַר ה' לְרָשָׁעִים". עִיִּילָהּ לְבִי כְּנִישְׁתָּא אַחֲרִיתִי אָמַר לִיה לִינוּקָא פְּסוּק לִי פְּסוּקִיךָ אָמַר לִיה "כִּי אִם תִּכְבְּסִי בְּנֶתֶר וְתִרְבִּי לָךְ בּוֹרִית נִכְתָּם עֲוֹנֶךָ לְפָנַי". עִיִּילָהּ לְבִי כְּנִישְׁתָּא אַחֲרִיתִי אָמַר לִיה לִינוּקָא פְּסוּק לִי פְּסוּקִיךָ אָמַר לִיה "וְאֵת שְׂדוֹד מֶה תַּעֲשִׂי כִּי תִלְבָּשִׂי שָׁנִי וְכִי תַעֲדִי עָדִי זֶהָב כִּי תִקְרָעִי בַּפּוֹךְ עֵינֶיךָ לְשׁוֹא תִתִּיפִי", וְעִיִּילָהּ בְּתִלְסִיר בִּי מִדְּרָשָׁא, פְּסָקוּ לִיה כִּי הָאִי גִּוּוֹנָא לְבִישׁוֹתָא. יְנוּקָא דְסוּף תִּלְסִיר אָמַר לִיה "וְלָרָשָׁע אָמַר אֱלֹהִים מֶה לָּךְ לְסַפֵּר חֻקִּי", הֵהוּא יְנוּקָא הָוָה מְגִמְגֵם בְּלִישְׁנִיה, אִישְׁתַּמַּע כְּמֵאן דְּקָאָמַר, "וְלֹאֲלִישָׁע אָמַר אֱלֹהִים", שָׁקֵל סְכִינָא וְקָרְעִיה וְשִׁדְרִיה לְתִלְסִיר בִּי מִדְּרָשָׁא. אִיכָא דְאָמְרִי אָמַר אִי הָוָה סְכִינָא בְּהִדְאִי קָרְעִיתִיה. ושמעתי מהרה"ג ר' מאיר עיני שליט"א שרואים כאן שאחר רבו של רבי מאיר התנסה בנסיון הזה ממש ולא עמד בו, ששמע בת קול שהקב"ה כביכול לא מעוניין בו ואין לו אפשרות לעשות תשובה, וכן כשהלך ל"ג בתי כנסיות ובכל בית כנסת ביקש מילד לומר לו פסוק וכולם אמרו פסוקים שמשמעותם שאחר נדחה ואין לו תקנה, ואז הוא הרג וקרע את הילד ה"ג ל"ג גזרים ושלח לכל הבתי כנסיות, או שרק רצה לעשות את זה. על כל פנים רואים שה' גרם לאחר לטעות שאכן הוא נדחה ממחיצתו, עד שהגיע לכעס גדול שהרג או רצה להרוג את הילד שרמז לו את זה, ואם היה עומד בנסיון ואומר לה' **ממך אילך****

אברח ואין לי לאן ללכת, בודאי שה' היה מקבל תשובתו, כי אין מציאות כזאת שה' יאמר ליהודי ללכת לאלהים אחרים, יהיה מי שיהיה כמו שראינו בפסוקים של נביא שקר, אלא שלא עמד בנסיון.

וכן מובא מהרה"ג ר' אורי יונגרייז שליט"א על פי ה'פחד יצחק' (שבועות יד) שהדין של **"בכל נפשך" אפילו הוא נוטל את נפשך**, נאמר רק על עבודה זרה ששם יש דין של **יהרג ולא יעבור** שנלמד מהפסוק הזה, (ברכות סא:) **רבי עקיבא אומר, "בכל נפשך" אפילו הוא נוטל את נפשך**. וגם כאן הפסוק פותח בלשון **אהבה**: (דברים ו, ה) **"ואהבת את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך"**. וכמו שאומר ה'חתם סופר' שאין מציאות לעבוד אלהים אחרים ואם צריך למות אז מוסרים נפש על זה כי אין מציאות אחרת מלבד הקב"ה. וכמו שמובא ברמב"ן (שמות כ, יג) שהלשון **"אל קנא"** נאמר רק על איסור עבודה זרה שהוא החמור מכולם, וכפי שבארנו שזה כמו **בעל שמקנא לאשתו** שלא תזנה עם אחר. וכן **"הישכם אהבים"** בגימטריא משיח בן דוד עם יו"ד כמו שיהיה בגאולה העתידה בסוד היחוד השלם שנרמז בתוספת ה'יו"ד של דויד. וכן האותיות **אהב"ת יהוה** נרמזות באות ראשונה שניה שלישית רביעית בפסוק של ה**"עת צרה"** שתהיה בגאולה העתידה: (ירמיה ל, ז) **"הוי כי גדול היום ההוא מאין כמהו ועת צרה היא ליעקב וממנה יושע"**.

מצינו בגמרא (מגלה טו.) **"אשר לא כדת" אמר רבי אבא שלא כדת, שבכל יום ויום באונס ועכשיו ברצון**. **"וכאשר אבדתי אבדתי", פשם שנאבדתי מבית אבא, כך אבד ממך**. ומבאר רש"י עד עכשיו נבעלתי באנס. ועכשיו מכאן ואילך מדעתי. אבדתי ממך ואסורה אני לך, דאשת ישראל שנאנסה מתרת לבעלה, וברצון אסורה לבעלה. ורואים שאצל אסתר התגלתה מסירות נפש עצומה שהיתה מוכנה להבעל לגוי בהוראת בעלה, ולהאסר על בעלה, כשהבינה שזה רצון ה' ממנה לעשות עבור הצלת עם ישראל. כי עד למעשה הזה עדין היתה אשתו של מרדכי, כמובא בגמרא (מגילה יג) **"כאשר היתה באמנה אתה" אמר רבא בר לימא, מלמד שהיתה עומדת מחיקו של אחשורוש וטובלת, ויושבת בחיקו של מרדכי**. ויוצא שמרדכי הורה לאסתר שכאן רצון ה' שהיא תמסור נפש להאסר על בעלה ולהבעל לנכרי בשביל הצלת כלל ישראל. היינו שכאן הנסיון היה רצון ה' מול הרצון להשאיר נאמנה לבעלה, ומרדכי הורה לה שהחיבור לה' הוא מעל הכל גם מעל החיבור לבעל. ויתכן לבאר שלכן אסתר אמרה: (אסתר ד, טז) **"ובכן אבוא אל המלך אשר לא כדת וכאשר אבדתי אבדתי"**, כי שם **כד"ת** מסמלת את נקודת היחוד של קב"ה ושכינתיה, כמובא בספר 'קהלת יעקב' **כד"ת ר"ת כ"ד תכשיטין, והם סוד כ"ד צרופי אדני, ובהן מתקשט משיח צדקנו, ושם זה [כד"ת] חקוק על מצחו**. היינו שאסתר מסרה נפש עבור שם **כד"ת** שעולה משיח בן דוד, כי באותו זמן היה **"אשר לא כדת"** היינו ששם כדת לא האיר בעולם, והמסירות נפש של אסתר היתה לעורר את השם הזה להצלת כלל ישראל. וכן החטא של פורים שנהנו מסעדת אחשורוש היה פגם בשם **כד"ת**, כמו שכתוב (אסתר א, ח) **"והשתיה כדת אין אנס כי כן יסד המלך" על כל רב ביתו**. שהרי כל הפגם של פורים שנהנו מסעדתו של אחשורוש היה, שהשתתפו בסעדה על כך שלא נבנה בית המקדש

וְלֹא זָכִינוּ לַיְחִיד הָעֶלְיוֹן, כְּמוֹבָא ב'חֲתָם סוֹפֵר' (תּוֹרַת מֹשֶׁה דְּרוֹשׁ לְפוֹרִים) שְׁגִזִּירַת הַכְּלִיָּה שֶׁהִיָּתָה בְּפוֹרִים הִיָּתָה בְּגִלְל שֶׁשִּׁמְחוּ בְּסִעֻדָּתוֹ שֶׁל אַחֲשׁוּרוֹשׁ שֶׁעָשָׂה סִעֻדָּה עַל כֵּךְ שֶׁלֹּא נִבְנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וְלֹא הִתְקַיְּיְמָה הַנְּבוּאָה שֶׁל סִיּוֹם גְּלוּת בָּבֶל אַחֲרֵי שִׁבְעִים שָׁנָה לְפִי חֲשִׁבוֹנוֹ, וְעַל זֶה ה' הִקְפִּיד יוֹתֵר מֵהַכֹּל אֵיךְ שִׁייךְ לִשְׂמוֹחַ עִם הַמִּצָּב שֶׁל הַגְּלוּת וְלֹא לְרַצּוֹת לַחֲזוֹר לִירוּשָׁלַיִם לְבֵית הַמִּקְדָּשׁ, וְנִגְזְרָה גְּזִירַת כְּלִיָּה עַל כָּל יִשְׂרָאֵל לְהַשְׁמִיד וּלְהַרְגוֹ וּלְאַבֵּד, וְאַחֲרֵי כֵן כָּךְ נִשְׁקָבְלוּ אֶת הַתּוֹרָה מֵאַהֲבָה זָכוּ לְעוֹרֵר אֶת הַיְחִיד מִסִּדּוֹר אֲבָא עַד רַחֵל כְּפִי שְׁמֵבָאֵר הָאֲרִיז"ל, וּמִמִּילָא תִּקְנוּ אֶת מְנִיעַת הַיְחִיד. וְזֶה נִעְשָׂה מִכַּח הַמַּסִּירוֹת נֶפֶשׁ שֶׁל אֶסְתֵּר שֶׁנִּתְּנָה אֶת הַיְחִיד הַפְּרָטִי שֶׁלָּהּ עֲבוּר יְחִיד קב"ה וּשְׂכִינְתָּהּ, כְּשֶׁהִבִּינָה שֶׁזֶה רָצוֹן ה' מִמֶּנָּה בְּאוֹתוֹ זֶמֶן.

הַתְּשׁוּקָה לְהִנָּאָה הִיא סוֹד הָאֵשׁ שֶׁבִּנְר, וְהִנָּאָה בְּפוֹעֵל הִיא סוֹד הַשֶּׁמֶן שֶׁבִּנְר.

מִוְבָּא בְּסִפְר 'בֵּית הַלּוֹי' (בְּרֵאשִׁית ב, ב) לַעֲתִיד לְבוֹא מִבֵּיא הַקֶּב"ה לִיצֵר הָרַע וּשְׂוֹחֲטוֹ, לְצַדִּיקִים נִדְמָה לָהֶם כְּהַר וּלְרַשָּׁעִים נִדְמָה לָהֶם כְּחוֹט הַשְּׁעָרָה, דִּהְנָה כָּל תְּשׁוּקָתָהּ וְחִמְדַּת עוֹלָם הַזֶּה כְּשִׁיתְּבוֹנוֹן הָאָדָם בָּהֶם הֵמָּה רַק בַּחֲנִינָת דְּמִיּוֹן כּוֹזֵב לַחֹד. דִּהְרִי רוֹאִים בַּחוּשׁ דְּבַכָּל דְּבַר שֶׁל עוֹלָם הַזֶּה הַהִשְׁתַּוְּקוּת לַזֶּה הוּא מְרֻבָּה יוֹתֵר וְיוֹתֵר מֵעֵצָה הַתַּעֲנוּג שִׁישׁ בְּאוֹתוֹ דְּבַר, וּבִשְׁעָה שֶׁחֹמֵד לְהַדְּבַר נִדְמָה לְהָאָדָם כֹּאֲלוֹ הוּא דְּבַר טוֹב וְתַעֲנוּג גָּדוֹל מִשְׁבָּאֵת אִינוּ כֵּן, שֶׁכֵּן הַזּוֹלָל וְסוֹבָא שֶׁלְּהוֹט אַחֲרֵי הַשְּׁתִּיָּה וְאִכִּילָהּ רַק בְּדִמְיוֹנוֹ הוּא טוֹב מוֹפְלָג, וְהִנָּאָה בַּעֲת בְּלִיעָתוֹ שֶׁל הַמֶּאֱכָל וְהַמִּשְׁקָה הִיא מַעוּטָה מִמֶּשׁ אִינָה נִרְגָּשֶׁת כֻּלָּל. וְנִמְצָא כִּי כָּל הָרֹדֵף אַחֲרֵי עוֹלָם הַזֶּה רֹדֵף לְהַשִּׁיג דְּבַר שֶׁאִינוּ בְּנִמְצָא כֻּלָּל, אַחֲרֵי כִּי בְּאֵמֶת אֵין בְּאוֹתוֹ דְּבַר הַהִנָּאָה שֶׁהוּא מִשְׁתַּוְּקֵק לוֹ. וְזֶהוּ מִה דְּאִיתָא בְּמִדְרַשׁ עַל פֶּסוּק "הַבֵּל הַבְּלִים", דְּבַעֲצָם אֵין לְהַעֲשִׂיר טוֹבָה יוֹתֵר מֵהָעֵנִי יַעֲן כִּי בְּהִמָּמוֹן בַּעֲצָם אֵין בּוֹ תוֹעֵלָתָהּ, וְרַק הַתְּשׁוּקָה לוֹ גְּדוּלָּה וְהַעֲשִׂיר כְּשֶׁמֶשִׁיגוֹ עוֹשֶׂה מִה שֶׁמֶשִׁיג לְמַרְמֵס יַעֲן רוֹאֵה שֶׁאֵין בּוֹ מִמֶּשׁ וְעַל כֵּן מִתְּאוּהָ לְיוֹתֵר, וְהָעֵנִי תֹאב לַזֶּה הַמַּעֲט שֶׁהַעֲשִׂיר מֵאֵס בּוֹ, וְעַל כָּל פָּנִים אֵין יִתְרוֹן בֵּין זֶה לַזֶּה רַק שֶׁזֶּה מִתְּאוּהָ לְמִנָּה וְזֶה לְמֵאֲתִים וְהַבְּדֵל אַחֲרֵי אֵין בִּינִיָּהֶם וְהַכֹּל הַבֵּל. וּמִשּׁוֹם הַכִּי לַעֲתִיד לְבוֹא כְּשֶׁמֶתְבוֹנוֹן בְּמַעֲשָׂיו שֶׁעֲבָרוּ שֶׁלֹּא הָיָה לוֹ בָּהֶם הִנָּאָה רַק מַעוּטָה וּשְׁפִיר נִדְמָה לוֹ כְּחוֹט וּבּוֹכָה אֲשֶׁר בִּשְׁבִיל דְּבַר קֶטַן וּפְחוּת בִּזְהָ חֲטָא וְלֹא הִתְגַּבֵּר עַל יִצְרוֹ. וְזֶהוּ שֶׁאִינוּ שְׂאוֹמְרִים בּוֹיָדוֹי סִרְנוֹ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שׁוֹה לָנוּ, דְּאַחֲרֵי שֶׁחֲטָאנוּ וְעָשִׂינוּ הַמַּעֲשֶׂה רוֹאִין אֲנַחְנוּ דָּגָם לְפִי רְצוֹנָנוּ לֹא הָיָה כְּדֹאֵי לַעֲשׂוֹתוֹ דְּלֹא הִשְׁגָנוּ בְּהַעֲבִירָהּ הַתַּעֲנוּג וְהַטּוֹבָה שֶׁדִּמְיָנוּ וְזֶהוּ לֹא שׁוֹה לָנוּ. וְהִנָּה זֶה יָדוּעַ וּמוֹבֵן אֲשֶׁר הָאָדָם בְּכֻלָּלוֹ הוּא כְּדִמְיּוֹן נֵר וּפְתִילָה וְשֶׁלֵּהֶבֶת הָאֲחוּזָה

בו, כי כל עוד השמן בנר תאחוז השלהבת בהפתילה ובכל רגע מחסר השלהבת מן השמן עד כי מוכרח לכלות לגמרי ואז תכבה, ורק אם יוסיפו בהנר שמן כפי השיעור שהחסיר ממנו השלהבת יהיה דולק תדיר בלא הפסק, ואם האדם מגביר תשוקה וחמדה לאיזו דבר הרי הוא מגביר בעצמו כח יסוד האש שבו והרי הוא כמגדיל ומרבה השלהבת בהפתילה ומרבה לכלות הליחות שבו, ובעל כרחך מוכרח להיות הולך וחסר עד כי כלה לגמרי. וזהו שנגזרה המיתה אחרי אכלו מעץ הדעת כי אחרי שנתרבה בו התשוקה יותר מכפי ערך ההנאה שמשיג בעל כרחך מוכרח להיות כן. וזהו ביאור הכתוב "ויעפו נערים ויגעו ובחורים כשול יכשלו וקוי ה' יחליפו כח יעלו אבר כנשרים ירוצו ולא ייגעו ילכו ולא ייעפו". אמר הכתוב דהרודפים אחרי הנאות עולם הזה "ויעפו נערים וייגעו", דהריצה שלהם מחסרת אותם יען כי אין משיגים בההנאה הוספת כח כפי מה שנחסר להם בריצתם, ועל כרחך מההכרח הוא שייגעו וכשול יכשלו. ורק אותם אשר ריצתם ותשוקתם לתורה ומצוה רק הם משיגים ההנאה כפי כח החמדה והתשוקה שלהם ונתוסף בהם הכח הנחסר להם על ידי תשוקתם ויגיעתם, וזהו שאמר הכתוב "וקוי ה' יחליפו כח", דמה שנחסר להם על ידי רדיפתם ויגיעתם נתוסף להם כח חדש בהשיגם תשוקתם, וזהו לשון חליפין שמחליפין כח בכח ועל כן "ירוצו ולא ייגעו" ויחיו לנצח. ולפי מה שנתבאר דכל התשוקה של אדם לעניני עולם הזה הוא לדבר שאינו במציאות כלל רק הוא בדעתו טועה בו וסובר שיש באותו דבר זה ההנאה שהוא רוצה בו, אבל בתורה ומצוה הוא ההיפך שכל מה שמשתוקק להם הוא לדבר אמיתי, ועוד יש בהם יותר מכפי מה שמשער התענוג ברצונו. ורואים שהבית הלוי מבאר את הסוד של "נר ה' נשמת אדם" שהאש שבנר מסמלת את התשוקה של אדם להשיג את הנאות העולם הרוחניות והגשמיות, והשמן שבנר מסמל את ההנאה בפועל שהאדם משיג, ובעבודת ה' האדם משיג הנאה יותר מהתשוקה שהיתה לו ממילא האש כמעט לא כלתה את השמן, כי האש קטנה והשמן מרובה, מה שאין כן בענינים גשמיים והנאות עולם הזה שהתשוקה גדולה וההנאה מועטת, זה בחינה של אש גדולה שמכלה מהר את השמן של החיים של האדם, כמובא בגמרא (שבת קנב) **השטוף ביצרו זקנה קופצת עליו**. וזה הסוד של אש הסנה ואש הנרות של חנוכה שהיא אש רוחנית ששורפת ולא מכלה, כי אש התורה יש לה קיום נצחי, ואדרבה "**קוי ה' יחליפו כח**" כי השמן שמסמל את ההנאה בפועל כל כך גדול והוא כביכול מרצה את האש ואת התשוקה שקדמה לו באופן שמחליף כח עם האש ונותן לאש כח להמשיך להשתוקק ולדלוק לנצח נצחים. כַּעֲיֵן זֶה מוּבָא בַּשֵּׁם ר' אִיצְחָק מִוּאֵלָא ז"ל עַל הַפָּתוּב "**וְקוֹי ה' יַחְלִיפוּ כֹחַ**", שֶׁהֵם מַחְלִיפִים אֶת כֹּחַ הַהֲנָאוֹת הַגּוֹף תְּמוּרַת הַשְּׂגֵת הַתּוֹרָה. וכפי שבארנו שמחליפים את הנאות הגוף בהנאות הרוחניות, ממילא זוכים לנצח שהאש לא תכלה את השמן. וכן רואים שם בפסוק שכל זה הוא כנגד תכונת ה**עייפות** שיש באדם: (ישעיה מ, כט) "**לִיָּעַף כֹּחַ וּלְאִין אוֹנִים עֲצָמָה יִרְבֶּה: וְיִעְפּוּ נְעָרִים וַיִּגְעוּ וּבְחוּרִים כָּשׁוּל יִכָּשְׁלוּ:**

וקוֹי הַיְהוָה יַחְלִיפוּ כַח יַעֲלוּ אֲבָר כְּנָשִׁים יְרוּצוּ וְלֹא יִגְעוּ וְלֹא יִיָּעֲפוּ. כי עייפות מביאה לשינה שהיא אחד משישים במיתה, וכפי שבארנו שיש עייפות החומר שהרע מכלה את עצמו והולך ומסתיים, מה שאין כן אלו שמשתוקקים לרוחניות **"יחליפו כח ולא ייעפו"**.

וכן התשוקה והצפייה שקיימת אצל עם ישראל לגאולה השלימה, היא בסוד אש גדולה שההנאה והתענוג שיבואו בסוף יהיו עוד יותר גדולים, לכן הם יביאו אותנו לתחית המתים ויבולע המות לנצח, כי נזכה ל"קוֹי ה' יחליפו כח", כמובא בגמרא (סנהדרין צב:) **אוֹתָן אֵלֶּף שָׁנִים שְׁעֵתִיד הַקְדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לַחֲדָשׁ בָּהֶן אֶת עוֹלָמוֹ, שְׁנָאֲמַר "וְנִשְׁגַּב ה' לְבָדוֹ בַּיּוֹם הַהוּא", צְדִיקִים מָה הֵם עוֹשִׂים, הַקְדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא עוֹשֶׂה לָהֶם כְּנָפִים כְּנָשִׁים וְשָׁטִין עַל פְּנֵי הַמַּיִם, שְׁנָאֲמַר "עַל כֵּן לֹא נִירָא בְּהַמִּיר אֶרֶץ" וְגו'.** וְשָׁמָּה תֵּאמַר יֵשׁ לָהֶם צֶעַר תִּלְמוּד לּוֹמַר "וְקוֹי ה' יַחְלִיפוּ כַח, יַעֲלוּ אֲבָר כְּנָשִׁים, יְרוּצוּ וְלֹא יִגְעוּ, וְלֹא יִיָּעֲפוּ". וְכֵן מוּבָא בְּרַמְח"ל ('תיקונים חדשים' תשס"ו) **בְּחִילָא דְצַפּוּיָא דְמַצְפָּאן לְמַלְכָא. כְּדָא אֲתָּ אָמַר "לִישׁוּעָתָךְ קוֹיָתִי ה'" בְּגִין הֵהִיא יְשׁוּעָה דָּא שְׂכִינְתָּא, יִשְׂרָאֵל מַצְפָּאן לְמַלְכָא, וְגַרְמִין לְמַלְכָא דְלֹא יִתְרַחֵק מִינָּה, וּבְגִין כֵּךְ "יַחְלִיפוּ כַח". כְּדִין "יְרוּצוּ וְלֹא יִגְעוּ" לֹאֲקָמָא יִשְׂרָאֵל עַל אֲתַרְיָהוֹן, בְּכַמָּה שָׁרְשֵׁין מְקוּרִין עֲלָאִין. "יִלְכוּ וְלֹא יִיָּעֲפוּ" לֹאֲזַמְנָא לְיִשְׂרָאֵל כָּל צָרְכֵיהוֹן. וְעוֹד "יְרוּצוּ וְלֹא יִגְעוּ" לֹאֲמַשְׁכָּא לְיִשְׂרָאֵל כְּמָה נְהוּרִין כְּמָה בְּרַכָּאן. "יִלְכוּ וְלֹא יִיָּעֲפוּ" לֹאֲכַפְיָא כְּמָה סְטָרִין בִּישִׁין. עֲלִיָּהוּ כְּתִיב "וַיַּעֲבֹר מִלִּפְנֵיהֶם וְה' בְּרֹאשִׁים" זַפְּאָה חוֹלְקָהוֹן. וּבִיתֵר עוֹמֵק נִרְאָה לְבָאָר שֶׁתְּשׁוּקָה הִיא בַּחֲנִית מִיֵּין נֹקֵבִין בְּסוּד אֲתַעֲרוּתָא דְלִתְתָּא שֶׁמִּשְׁתַּוֵּקֵק לְקַבֵּל אֶת הַהֲנָאָה שֶׁהִיא בַּחֲנִית מִיֵּין דּוֹכְרִין, וְכִידּוּעַ שֶׁבְּזִמָּן הִיחּוּד יֵשׁ חִילּוֹף בֵּין דַּמ"ה עִם מ"ה דב"ן, שֶׁהִזְכֵּר נֹתֵן מֵהָאֹר שֶׁלּוֹ לְנִקְבָּה, וְהִיא נֹתֵנָת מֵהָאֹר שֶׁלּוֹ לְזִכֹּר, וְזֶה הַסּוּד שֶׁל הַכְּתוּב "וְקוֹי ה' יַחְלִיפוּ כַח" שֶׁאֵלּוֹ שֶׁהִשְׁתַּוֵּקֵק לְגַאֲוָלָה לְהִיּוֹת קְרוֹבִים לָהּ זֹכִים לְהַכֵּל בְּשִׁכְנָה בְּזִמָּן הִיחּוּד הַעֲלִיּוֹן שִׁיחִיהָ לְעֵתִיד לְבֹא וּלְקַבֵּל אֶת הָאֹרוֹת שֶׁל הַחִילּוֹף שִׁיחִיו בְּזִמָּן הִיחּוּד, וְכִפִּי שֶׁבְּאֲרָנוּ שֶׁבְּחִילּוֹף הַזֶּה טֻמּוֹן חִי הַנִּצָּח, וְכֵן מוּבָא מֵהֲרַה"ג ר' יִצְחָק גִּנְזְבוֹרֵג שְׁלִיט"א שֶׁהִפְסוּק (יִשְׁעִיָּה מ, לא) **"וְקוֹי הוֹי"ה יַחְלִיפוּ כַח"** בְּגִימַטְרִיא ד' פַּעַמִּים יִסּוּד כִּנְגֵד ד' מִילִּים שֶׁבְּגִימַטְרִיא. וּמִבּוֹאָר לְדַבְרֵינוּ שֶׁהִיִּסּוּד עוֹשֶׂה אֶת הַחִילּוֹף כְּשֶׁמַּחֲלֵק אֶת הַשֹּׁפַע לְד' חֲלָקִים מ"ה וּב"ן דַּמ"ה, וּמ"ה וּב"ן דב"ן.**

וכן מובא בַּשֵּׁם הַגַּר"ח מְבַרִּיֶּסֶק זצ"ל שֶׁנֶּסֶח חֲנֻכָּה הָיָה בְּאֵשׁ שֶׁשְׂרָפָהּ רַק שְׁמִינִית מֵהַשָּׁמֶן בְּכָל יוֹם, וְלֹא הָיָה נֶס בַּשָּׁמֶן שֶׁהִתְרַבָּה, דָּאִם הָיָה נֶס בַּשָּׁמֶן, זֶה הָיָה פְּסוּל לְהַדְלָקָה, כִּי זֶה שָׁמֶן שֶׁל נֶס וְלֹא שָׁמֶן זִיזִית, דִּהְיָתָה מְעַרְבֶּת בְּאֵשׁ הַגָּשְׁמִית גַּם אֵשׁ רִיחָנִית כְּמוֹ בִּסְנָה, וְכֵשֶׁם שֶׁבִּסְנָה הָאֵשׁ לֹא כִלְתָה אֶת הַסְּנָה, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב **"הַסְּנָה אֵינָנוּ אֲכָל"**, כֵּךְ בְּחֻנְפָה הַשָּׁמֶן לֹא כָּלָה, דָּאֵשׁ רִיחָנִית דּוֹלְקֶת וְאֵינָה מְכַלָּה, כִּפִּי שֶׁבְּאֲרָנוּ שֶׁכָּל עֲנִין הַכְּלִיּוֹן בָּא מִכַּח הָרַע שֶׁבְּבִרְיָאָה שֶׁהוּא מְלִשׁוֹן רָעוּעַ שֶׁכָּלָה וּמְכַלָּה.

וכן שִׁמְעֵתִי מֵהֲרַה"ג ר' אֶהֱרֹן בִּרְדָּה שְׁלִיט"א שֶׁרַע הוּא מְלִשׁוֹן שֶׁבֶר, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (תְּהִלִּים ב, ט) **"תִּרְעַם בִּשְׁבֶּט בִּרְזֶל"**, וּמִבּוֹאָר הַרְד"ק. **"תִּרְעַם" פְּרוּשׁוֹ תִּשְׁבָּרֵם.** וְהַטּוֹב הוּא דִּבְרַ שְׁלָם וְלֹא שֶׁבֶר, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב **"לֹא טוֹב הִיּוֹת הָאָדָם לְבָדוֹ"**

כי הוא לא שלם אז הוא לא טוב, וכן התורה שהיא "תורת ה' תמימה" ושלימה נקראת "לקח טוב", ומבואר לדברינו שהרע הוא מלשון רעוע, וזה המהות של דבר שבור שאינו שלם שאין לו קיום ונזרק לאשפה, מה שאין כן דבר שלם שיש בו שימוש עומד וקים ולא נזרק.

וביתר עומק נראה להוסיף על פי מה שלימד הרמח"ל בענין הנהגת היחוד, שה' מסובב גם את הרע שבעולם שבסוף יביא לתוצאות הטובות של יחוד ה' שיהיה לעתיד לבוא, וזה נרמז בענין הרע שהוא רעוע ושובר, כי גם השבר יכול להתחבר לשברים אחרים ולשמש בסוף שיצא ממנו דבר שלם, גם אם אלו שעשו אותו לא כיונו לכך, ה' יאסוף את השברים של הרע להוציא גם מהם את היחוד השלם. וכן מצינו בגמרא (סוטה לד:) **"שֶׁלַח לְךָ אֲנָשִׁים וְיִתְרוֹ אָמַר רִישׁ לְקִישׁ שֶׁלַח לְךָ לְדַעְתֶּךָ, וְכִי אָדָם בּוֹרֵר חֶלֶק רַע לְעַצְמוֹ, הֵינּוּ דְכָתִיב 'וַיִּיטֹב בְּעֵינֵי הַדָּבָר', אָמַר רִישׁ לְקִישׁ 'בְּעֵינֵי' וְלֹא בְּעֵינֵי הַמָּקוֹם. וּמִבְּאֵר ה'מֵאִיר' וְאֵף עַל פִּי שֶׁהַכְּתוּב מוֹכִיחַ שֶׁבְּמִצְוֹת הַשֵּׁם נַעֲשֶׂה וְכִדְכָתִיב 'שֶׁלַח לְךָ' אֵין זֶה כְּלוּם, שֶׁאֵין אָדָם בּוֹרֵר חֶלֶק רַע לְעַצְמוֹ בְּמֵה שִׁיּוּדַע שֶׁהוּא רַע, וְכֵל שֶׁכֵּן שֶׁאֵין הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִצְוָה לַעֲשׂוֹת דָּבָר שְׂסוּפּוֹ לְבֹא לִידֵי תַקְלָה, אֲלֵא הֵם שֶׁאֵלּוּ כֵּן וְכִמוֹ שֶׁכְּתוּב בַּתּוֹרָה 'וּתְאֹמְרוּ נִשְׁלַחָה אֲנָשִׁים לַפְּנִינִי' וְהַקֵּב"ה אָמַר שֶׁלַח לְךָ לְדַעְתֶּךָ כְּלוֹמַר שֶׁאֵינוּ מַעֲכָב. וְרוֹאִים שֶׁהַבְּחִירָה בְּרַע נִקְרָאת 'חֶלֶק רַע' וְכִמוֹ שֶׁאֵמְרָנוּ שֶׁהָרַע בְּמַהוּתוֹ הוּא שֹׁבֵר וְחֶלֶק מֵהַשֵּׁלֶם, וְעַל זֶה אוֹמֶרֶת הַגְּמָרָא שֶׁמִּצַּד הַקֵּב"ה לֹא יִתְּכֵן שֶׁתְּבוֹא הוֹרָאָה לְבַחֲוֹר ב'חֶלֶק רַע', וְמֵה שֶׁה' אָמַר **"שֶׁלַח לְךָ"** זֶה הִיָּה בְּגִלָּל שֶׁהֵם בִּקְשׁוּ, וְה' אָמַר שֶׁלַח לְךָ לְדַעְתֶּךָ כִּי בְּדֶרֶךְ שֶׁאֵדָם רּוֹצֵה לִילֵךְ מוֹלִיכִין אוֹתוֹ. וְכֵן צִירּוּפֵי הַמִּילִים **טוב ורע** מופיעים 13 פעמים בכל התורה כמנין **אח"ד**, לרמז שבשביל להגיע להנהגת היחוד שה' יהיה אחד ושמו אחד, ה' משתמש בצירוף של **טוב ורע** יחד כדברי הרמח"ל. ומאידך המילה **"טוב"** בלי תוספת אות מופיע בכל התורה 35 פעמים כמנין **יהוד"י**, כי הטוב האמיתי נמצא רק בקדושה בכלל ישראל.**

כתוב (שמות ל, יא) **"וְנִתְּנוּ אִישׁ כֶּפֶר נַפְשׁוֹ לַה' בִּפְקֹד אֹתָם וְלֹא יִהְיֶה בָהֶם נֶגֶף בִּפְקֹד אֹתָם"**. וּמִבְּאֵר רַש"י **"וְלֹא יִהְיֶה בָהֶם נֶגֶף"**, שֶׁהַמִּנִּין שׁוֹלֵט בּוֹ עֵין הָרַע, וְהַדָּבָר בָּא עֲלֵיהֶם, כְּמוֹ שֶׁמִּצִּינוּ בִּימֵי דָוִד. נִרְאֶה לְפָרֵשׁ הַטֶּעַם שֶׁאֵם מוֹנִים אֶת יִשְׂרָאֵל זֶה מִבְּאֵר נֶגֶף, דְּכָל דָּבָר שֶׁהוּא מְגַבֵּל שִׁיף לָרַע, דָּרַע הוּא מִלְּשׁוֹן **רעוע**, שֶׁהוּא מֵט לִפְלֹ. וְכֵן שֶׁרַשׁ הָרַע בְּעוֹלָם הוּא מִשְׁבִּירַת הַכִּלִּים שֶׁהִיָּתָה בְּזִמְנֵי בְּרִיאַת הָעוֹלָם, כְּמוֹבָא בְּעֵץ חַיִּים לְהַאֲרִיץ"ל (שַׁעַר א' ח"א ע' ד'). וּשְׁבִירַת הַכִּלִּים מְרַמֶּזֶת עַל דָּבָר שֹׁבֵר שֶׁהוּא מֵט לִפְלֹ וְכַבֵּיכּוֹל עוֹמֵד לְהַסְתִּים. כִּךְ כָּל דָּבָר מְגַבֵּל, שִׁישׁ לוֹ סוּף, וְהוּא זְמַנִּי, זֶה שִׁיף לָרַע, וְזוֹ הַמַּהוּת הַפְּנִימִית שֶׁל הַמִּשְׁגָּר רַע, דְּדָבָר שֶׁשִׁיף לְקַדְּשָׁה הוּא נִצְחִי הֵיּוֹת שֶׁהוּא מְחַבֵּר לְאֵין סוּף. וְכֵן מוֹבָא בְּרַמְבַּ"ן שֶׁהַמוֹשֵׁג **טוב** הוּא דָּבָר שֶׁקִּיִּים לְנִצָּח: (בראשית א, ד) **"וִירָא אֱלֹהִים כִּי טוֹב"**, שְׂרַצָּה בְּקִיּוּמוֹ לַעַד וְכו', גִּזַּר בָּהֶם הַקִּיּוּם, וְאָמַר בָּהֶם **"וִירָא אֱלֹהִים כִּי טוֹב"**. וְכֵן מוֹבָא בְּרַמְבַּ"ן (בראשית ב, יח) **"לֹא טוֹב הִיּוֹת הָאָדָם לְבַדּוֹ"**, ה"טוב" הוּא הַקִּיּוּם כֹּאשֶׁר פִּירְשְׁתִּי בְּמֵאמְרִי **"וִירָא אֱלֹהִים כִּי טוֹב"**. וְאֵם מוֹנִים אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, זֶה הוֹפֵךְ אֶת כָּלל יִשְׂרָאֵל לְדָבָר מְגַבֵּל, שֶׁהֵם מְסַפֵּר מִסִּים, וְלֹא יוֹתֵר, וְזֶה

מקשר אותם עם הרע, וגורם נגף שבא מן הרע. וכן שמעתי מהרה"ג ר' יהודה ר. שליט"א שהר"ת של רע מכלה את עצמו הוא אותו ר"ת של אש רוח מים עפר, ומבואר לדברינו דד' יסודות אלו שהם מסמלים את עולם החומר יש להם כליון, כמו כל דבר גשמי שמתכלה והחומר לא נשאר, והטעם מדוע החומר מתכלה הוא אותו טעם מדוע הרע מכלה את עצמו, כי הרע קשור עם עולם החומר שרובו רע והקליפות שולטות בו, וכל מה שהוא רע הוא רעוע ואין לו קיום נצחי.

וכן מובא ב'תניא' (שער היחוד פ"ז) והתשובון מורה על מעוט האור והחיות מעוט אחר מעוט עד שלא נשאר ממנו אלא בחינה אחרונה שהוא בחינת התשובון ומספר. והוסיף הרה"ג ר' מ. פ. שליט"א שהשתלשלה בגשמיות המדידה בסנטי מטר ר"ת ס"מ, לרמז שהמדידה שיכת לחלק הס"מ. וכן שמעתי מהרה"ג ר' משה צוריאלי שליט"א שאמת בגימטריא אין מספר. לרמז שעל פי האמת אין מספר וגבול לשום דבר, כי הכל אלקות בבחינת אין סוף, ורק בקלפה משתלשלים הענינים באפן שכלפי חוץ נראה שיש מספר וגבול.

וכן מובא מהרה"ג ר' משה שכטר שליט"א על הפסוק: (תהילים קמז, ד) "מונה מספר לכוכבים לכלם שמות יקרא: גדול אדונינו ורב כח לתבונתו אין מספר: מעודד ענוים יהי"ה משפיל רשעים עדי ארץ" ר"ת ד' כ"ו מל"א, היינו שלא נחשוב שיש מספר לד' שמות יהי"ה במיליון שעולים רל"ב כמנין "ורב כח", ושזה כביכול הכח של שמות יהי"ה במספר הזה, חס ושלוש שהרי "לתבונתו אין מספר" כי אין סוף לא נמדד במספרים כיון שהוא אין סוף, וכל הענין של ד' כ"ו מל"א שעולה כמנין "ורב כח" זה רק השתלשלות שיוורד במספר הזה, אבל על פי האמת אין לו מספר כלל. וכן הפסוק "יהי אור" עולה רל"ב, כי האור משתלשל במספר הזה למרות שהוא אין סופי. וכן הפסוק (תהילים כט, יא) "יהי"ה עז לעמו יתן יהי"ה יברך את עמו בשלום" בגימטריא רל"ב, והר"ת של "יברך את עמו בשלום" אבי"ע, היינו האור אין סוף שיוורד בעולמות אבי"ע ומשתלשל במספר הזה. וכן מובא מהרה"ג ר' יצחק גנזבורג שליט"א שבריאה יצירה עשיה בגימטריא ג' פעמים אשה. כדברי הרמח"ל שעולמות אלו הם בחינת נקבה ביחס לעולם האצילות שהוא בחינת זכר. ובעולם הנקבה משתלשל ענין המספרים.

כסופא לעלמא דאתי

מצינו בגמרא (תמיד לב:) מעשה באלכסנדרוס מוקדון שהגיע לפתח גן עדן, אמר להם אני מלך וחשוב אני, תנו לי דבר אחד מגן עדן וכו', נתנו לו גלגל עין של אדם. נראה דלכן נתנו לו גלגל עין, דרמזו לו דהנאת גן עדן היא רוחנית ולא גשמית, והעין היא איבר רוחני, כמובא ב'אור החיים' (דברים לב, י) שהעין אינה סובלת את אצבע האדם, כי העין רוחנית והאצבע גשמית, ואין הרוחני סובל את הגשמי.

ואפשר ללמד מאברהם אבינו שפדי להשיג את הפתח הגשמי של גן עדן במערת המכפלה, הוא שלם בכסף גשמי, ובכסף מבחר "עבר לסחר" כן מי שמשתוקק לגן עדן עצמו שהוא רוחני, ישקיע בכסף הרוחני שהוא כסופין לחכמת התורה. וכן

מצינו בזהר (חיי שרה קכג) **"וישקל אברהם לעפרון את הפסוף הגדול של אלו עולמות וכסופים ארבע מאת שקל פסוף"** ארבע מאות עולמות והנאות וכסופים, **"עבר לסחר"** רב נחמן אמר שיעבר כל שערי שמים, וירושלים של מעלה ואין מוחה בידה. ואים שאברהם זכה לפתח גן עדן בזכות הכסופין וההשתוקקות שהיו לו לגן עדן. והפסוף הגשמי סמל את הכסופין שהיו לו לזכות בגן עדן. וכדבארנו שבזכות שאדם משתוקק לגן עדן והוא עוסק בתורה ומצוות להראות שהוא מבין ויודע שדברים אלו הם ההנאה האמתית והתענוג האמתי, הוא יזכה להתענג עליהם בגן עדן.

ועוד נראה נראה לבאר שה**כיסופים** לעולמות הכיסופים היינו כיסופים לרוחניות, עוזרים שלא נבוא בכיסופא ובבושה לעולם הבא, כמו שרואים בזהר במה מקומות שרשב"י אמר שהוא חייב ללמוד וללמד את סודות התורה, כדי שלא יבוא בבושה ובכסופא לעולם הבא: (זוהר חדש שיר השירים) בא וראה, כל מי שהולך לעולם ההוא בלי ידיעה, אפלו יש בו מעשים טובים רבים, מוציאים אותו מכל השערים של העולם ההוא. צא וראה מה כתוב כאן, הגידה לי, אמר לי סודות החכמה העליונה, איך אתה רועה ומנהיג את אותו העולם העליון, למד אותי סודות החכמה שלא ידעתי ולא למדתי עד כאן, **כדי שלא אהיה בבושה** בתוך אותן הדרגות העליונות שאני נכנס ביניהם, שהרי עד כאן לא הסתפלת בהם. (ח"ג רפז:) אמר רבי שמעון הא השתא שעתא דרעותא הוא. ואנא בעינא למיעל בלא פסופא לעלמא דאתי. והא מלין קדישין דלא גליאן עד השתא, בעינא לגלגא קמי שכינתא, דלא ימרון דהא בגרועותא אסתלקנא מעלמא. (ח"ג רצא:) והשתא שרינא לגלגא מלין, בגין דלא איעול בכסופא לעלמא דאתי. והא שרינא אימא. (זוהר חדש תיקונים) מתניתין בארבע תקיפין דרוחי דעלמא. והמשפילים יזהרו. מאן משפילים, אליו דינעו לאסתכלא ביקרא דמארהו, וינעו רזא דחכמתא למיעל בלא פסופא לעלמא דאתי, אליו זהירין קזוהרא עלאה. ורשב"י מלמד אותנו עוד עומק שמי שבא לשמים אף על פי שהוא בעצמו השיג ולמד זה לא מספיק, צריך גם ללמד ולגלות לאחרים אחרת הוא יהיה בכסופא בעולם הבא שלא השלים את שליחותו בעולם. וכידוע הסוד של נהמא דכסופא שאוכלים בעולם הבא אלו שלא השלימו שליחותם ותיקונם, והם מקבלים כמו אדם שמקבל צדקה וחסד שיש לו בושה בזה. וככל שהאדם יהיה לו יותר כיסופין לרוחניות, ולא יתבייש מהמלעיגים עליו בעבודת ה', יהיה לו פחות נהמא דכסופא בעולם הבא, ובנוסף הכיסוף הכי גדול יהיה כשיגלו מה היה הכיסוף של האדם בעולם הזה למה הוא השתוקק, ואם הוא התבייש מבני אדם או שהתבייש מהקב"ה שלא לעשות וקם ועשה. וכן האותיות **כסופ"א לעלמ"א דאת"י** התגלו בסינון אותיות אחד משני סינונים יחידים בתורה בפסוק שאברהם שקל את השקלים לעפרון: (בראשית כג, טז)

"וישקל אברהם לעפרון את הפסוף אשר דבר באזני בני חת ארבע מאות שקל פסוף עבר לסחר".

וכן מובא מהרה"ג ר' משה שכטר שליט"א שהפסוק על מיתת אהרן: (במדבר לג, לח) **"ויצל אהרן חפחן אל הר הקדש על פי יהוה וימת שם בשנת הארבעים לצאת בני ישראל מארץ מצרים בחדש החמישי באחד לחדש"** ר"ת **בל"י בוש"ה**, לרמז שאהרן

עלה בלי בושה וכיסופא לעלמא דאתי. וזה המשך למה שמובא ברש"י (ויקרא ט, ז) **"קרב אל המזבח" שהיה אהרן בוש וירא לגשת אמר לו משה למה אתה בוש לכך נבחרת**. ורואים שמשה אמר לאהרן **שלא יתבייש** מלגשת לעבודת הקרבנות, כי לכך נבחר, ובזכות שאהרן קם ועשה **ולא התבייש** זכה לעלות לעלמא דאתי בלי **בושה**. וכן מובא בהקדמת הספר 'שב שמעתתא' שהנשמה יורדת לעולם הזה בסוד **בור**, ואחרי שזוכה לעסוק בתורה ומצות היא בסוד **באר**. היינו שיש לה שפע מעצמה כי הבאר מסמל מעיין שנובע מעצמו ובור יש לו רק מה שמקבל מאחרים. ומבואר לדברינו שכל היסוד של עבודת ה' להעלות מיין נוקבין של תורה ומצות להיות בבחינת באר, ובשביל זה צריך **שלא להתבייש** מהמלעיגים עליו בעבודת ה', ולהיות **בכיסופין** לקב"ה לקום ולעשות שליחותו בעולם. ובספר 'אדרת אליהו' לבן איש חי מבאר (שמיני) **כי הוא ברוח קדשו הביט כי קרח ועדתו רוצים לעורר על הכהונה ורוצה קרח שיהיה הוא הכהן גדול, ולכן היה ירא מזה כי חשש פן אותו היום עצמו שהוא יכנס להקריב יעבור על קרח רוח שנאה וקנאה להתקנאות בו ויערער על הכהונה** לאמר מאי חזית דאהרן יהיה כהן אנכי אהיה כהן שגם אנכי משבט לוי ומאי רבותיה דאהרן ממני, וכמו שהיה כן באמת אחר כך שערער על הכהונה ולכן היה ירא אהרן להתקרב לכהונה אותו היום פן תתעורר עליו מחלוקת קרח ועדתו. היינו שאהרן הבין שיהיו כאלו שיקטרגו על זה שהוא נבחר להיות כהן גדול, ולכן לא רצה לגשת אל הקדש, ומשה אמר לו **למה אתה בוש לכך נבחרת** שזה השליחות שלו עכשיו **שלא לבוש מהמלעיגים עליו בעבודת ה', ולקום ולעשות שליחותו**.

מְצִינּוּ בַּמִּדְרָשׁ (תנחומא פ' צו, ז) **אָמַר ר' יְהוֹדָה כָּל מִי שֶׁהוּא עוֹנֶה אֶמֶן בְּעוֹלָם הַזֶּה, זוֹכֶה לַעֲנוֹת אֶמֶן לְעוֹלָם הַבָּא, אָמַר ר' עֲקִיבָא כָּל מִי שֶׁאֹמֵר שִׁירָה בְּעוֹלָם הַזֶּה, זוֹכֶה לֵאמֹר שִׁירָה בְּעוֹלָם הַבָּא. וְכֵן בַּמִּדְרָשׁ** (ילקוט תהלים תתלג) **אָמַר רִיב"ל כָּל מִי שֶׁהוּא נִכְנָס לְבֵית הַכְּנֶסֶת וּלְבֵית הַמִּדְרָשׁ בְּעוֹלָם הַזֶּה, זוֹכֶה וְנִכְנָס לְבֵית הַכְּנֶסֶת, וּלְבֵית הַמִּדְרָשׁ, לְעוֹלָם הַבָּא. רואים שֶׁהַהֲנָא בְּעוֹלָם הַבָּא הִיא מְעֻנֶּיֶת אֶמֶן, וּמֵאֲמִירַת שִׁירָה, וּמֵבִיַּת הַכְּנֶסֶת וּמֵבִיַּת הַמִּדְרָשׁ, וְזֶה גּוֹפֵא הַשֶּׁכֶר לַעֲתִיד לְבֹא וְכַדְבָּאֲרָנוּ, דְּזֶה גּוֹפֵא כָּל הָעוֹלָם הַבָּא שְׁמֵרְגִישִׁים בְּתוֹרָה וּבַעֲבוּדַת ה' עֲצֻמָּה אֶת הַתַּעֲנוּג הַגָּדוֹל בְּיוֹתֵר** **"כִּי הֵם חִיֵּינוּ וְאֶרֶץ יִמִּינוּ" מִמֶּשׁ.**

נִרְאָה דְּלִכְּנֹן קוֹרְאִים לָזֶה "גֵּן עֵדֶן" וְלֹא "בֵּית עֵדֶן" או "מְקוֹם עֵדֶן", לְרַמֵּז עַל גֵּן פְּרָשִׁיּוֹת הַתּוֹרָה, שֶׁמֵּהַתּוֹרָה עֲצֻמָּה נִמְשָׁךְ הָעֵדֶן, וּמִגֵּן פְּרָשִׁיּוֹת אֵלּוּ נִהְנֵיג שֵׁם. וְכֵן מְצִינּוּ בְּזֶהֱר (תיקונים סב). **וַיִּנְחְחוּ בְּגֵן עֵדֶן לַעֲבֹדָה וּלְשִׁמְרָה, לַעֲבֹדָה בְּמַצּוֹת עֲשֵׂה, וּלְשִׁמְרָה בְּמַצּוֹת לֹא תַעֲשֶׂה, מִפְּנֵי שֶׁהִיא גֵּן סִדְרֵי הַתּוֹרָה, וְהִיא עֵדוֹן הַתּוֹרָה. וְכֵן הַכְּתוּב (בראשית ב, טו) "וַיִּנְחְחוּ בְּגֵן עֵדֶן לַעֲבֹדָה" בְּגִימְטְרִיא עֲשֵׂה. וְכֵן הַמִּלָּה 613 מִתְחִילַת הַתּוֹרָה הִיא "וַיִּקַּח" (בראשית ב, טו) "וַיִּקַּח ה' אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם וַיִּנְחְחוּ בְּגֵן עֵדֶן לַעֲבֹדָה וּלְשִׁמְרָה". וְהוֹסִיף הַרְה"ג ר' דוד ויצמן שליט"א ש"וּיִקַּח" אוֹתִיּוֹת חוֹק"י, לְרַמֵּז עַל חוֹקֵי הַתּוֹרָה שֶׁנִּכְלָלִים כָּאֵן. וְכֵן שִׁמְעִי בִּשְׁם הַרְה"ג ר' יצחק המוברגער זצ"ל שְׁחִישַׁב אֶת הַמִּלָּה 620 מִתְחִילַת הַתּוֹרָה כִּמְנִין כֶּת"ר**

שכולל **תרי"ג** מצות דאורייתא וז' מצות דרבנן, והגיע למילה **"לעבדה"** ששם הזהיר דורש את קיום המצות כדלעיל. וכן מצינו בזהר (תיקונים מט): **נהר יוצא מעדן, מה הוא, מצוות עשה ומצוות לא תעשה, כחשבון נה"ר, נה"ר ה"א ר"ש.** וגם כאן רואים שהעדן הוא התורה, ונהר שיוצא משם הוא התרי"ג מצוות.

מצינו ב"רש"י (בראשית כג, ט) **"בכסף מלא"** וכן דוד אמר לארונה **"בכסף מלא"**, נראה דלכן אברהם ודוד קנו את מערת המכפלה ואת מקום המקדש **"בכסף מלא"**, דהמלה **כסף** במלוי האותיות **כ"ף סמ"ך פ"א**, המרמזת על **כסף מלא** בגימטריא **אש** שמסמלת את התשוקה שבאדם כמובא בספר 'בית הלוי' (בראשית), ואברהם ודוד שילמו בכסף מלא לרמז על הכיסופים הגדולים שיש להם לפתח גן עדן ולמקום המקדש ולרוחניות בכלל. וכן הכתוב (בראשית כג, ט) **"ותן לי את מערת המכפלה אשר לו אשר בקצה שדהו בכסף מלא"** ותננה לי בתוככם בגימטריא **עץ החיים** לרמז שאברהם שלם בכסף מלא לזכות להתחבר לעץ החיים שבגן עדן שפתחו במקום הזה. וכן **"ותננה לי בתוככם"** בגימטריא **עץ החיים**. וכן בקרבנות הנשיאים הביאו: (במדבר ז, יג) **"קצרת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה"**. לרמז על הכיסופים להתקרבות לה' שיש במעשה הקרבנות. וכן בהשפעת יוסף לאחים מצינו בחינת **כסף מלא** בפסוק: (בראשית מד, א) **"ויצו את אשר על ביתו לאמר מלא את אמתחת האנשים אכל כאשר יוכלון שאת ושים כסף איש בפי אמתחתו"**. כי חיבור יוסף והאחים מסמל חיבור קב"ה ושכינתיה בסוד חיבור שתי משיחים, והכסף מלא מרמז על התשוקה של היחוד שמעורר את היחוד העליון. וכן אצל בלעם מצינו להבדיל את הכסף מלא בפסוק: (במדבר כב, יח) **"ויען בלעם ויאמר אל עבדי בלק אם יתן לי בלק מלא ביתו כסף וזהב לא אוכל לעבר את פי יהוה"** אלהי לעשות קטנה או גדולה". כי בלעם היה לו כיסופים לממון ולתאוות גשמיות כפי שרמז בדבריו שרוצה בית מלא כסף וזהב.

וכן האותיות כס"ף מל"א א"ש התגלו בנוטריקון יחיד בתנ"ך בשתי צירופים באותיות הטעמים בפסוק (איוב לד, כב) **"כ"י עיניו על דרכי איש וכל צעדיו יראה: אידחש ואין צלמות להסתר שם פלגי און: כ"י לא על איש ישים עוד להלך אלאל במשפט"**, הפסוק מדבר על משפט ה' שהכל גלוי וידוע לפניו כל מעשה האדם, ויש כאן רמז שהקב"ה בוחן את האדם ברצון ובתשוקה שלו לאיזה דברים הוא נכסף והיכן האש שלו בערה, ולכן זה נרמז באותיות הטעמים שמסמלים את כתר האותיות, כי הרצון והתשוקה נמצאים בכתר של האדם.

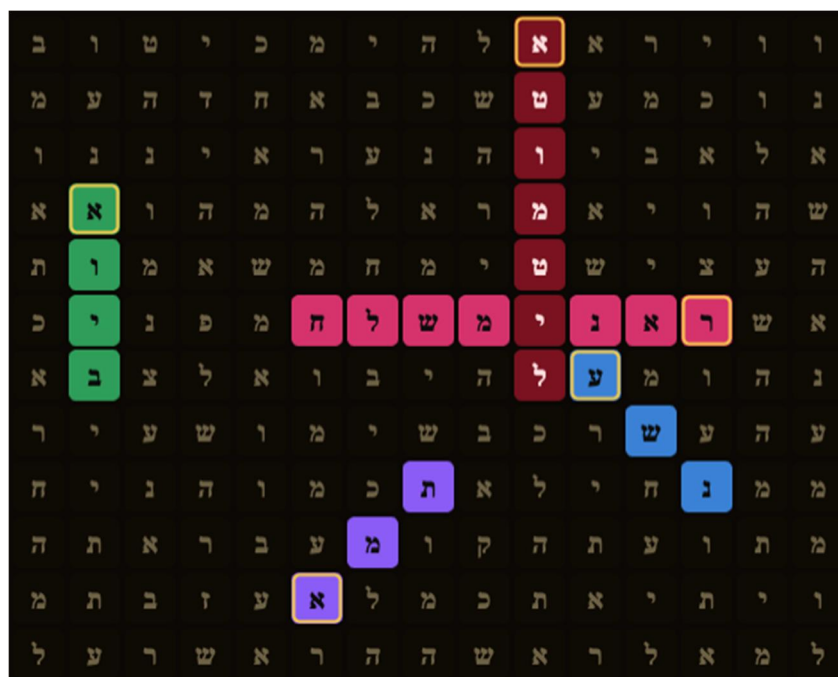
כתוב (מלאכי ג, ב) "ומי מכלל את יום בואו ומי העמד בהראותו כי הוא כאש מצרף וכבירית מכבסים: וישב מצרף ומטהר כסף וטהר את בני לוי וזקק אתם בזהב וכסף". נראה שיש כאן רמז בפסוק שבזמן הגאולה ה' מצרף ומזקק את ישראל כאש המצרפת את הכסף, היינו שבדק אצל כל אחד מה האש והתשוקה שלו, ולמה הוא כוסף, וזה עיקר הזיכוך כמו שהיה במכת חושך במצרים שאלו שלא השתוקקו לצאת מתו במכת חושך.

**והיה כי תבוא אל הארץ אשר ה' אלהיך נותן לך נחלה
וירשתה (כו א).**

אין והיה אלא לשון עתיד, דכתיב (מכה ד) והיה באחרית הימים יהיה הר הבית נכון בראש ההרים, ונישא הוא מגבעות, והיה באחרית הימים הם ימי המשיח, ונחמה זו אמר אותה ישעיהו הנביא ז"ל בזה הלשון הר בית ה' הוא הר הבית, נכון בראש יהיה חשוב ורצוי בעיני כל העמים, במעלת החשיבות ביותר. עוד והיה יום אחד הוא יודע לה' לא יום ולא לילה, והיה לעת ערב יהיה אור, והיה כי תבא אל הארץ, גמט' תשפ"ו כשיבוא מלך המשיח גם כן גמטריא תשפ"ו 786 אז הקב"ה נותן לנו את ארץ ישראל לנחלה כולה לפי גבולות הרמוזים בתורה, והיה כי תבא אל ס"ת אליה הוא יבוא עם משיח צדקנו במהרה בימינו אמן.

בראשי / בראשי, זכריה בן אליהו / עמוד 485
מאתר אוצר החכמה

ציטוט מתוך הספר של המקובל רבי זכריה בראשי זצ"ל בו מרמז על פרשת 'כי תבוא' תשפ"ו.

צופן אטום ט"ל מהרה"ג ר' אברהם הירש שליט"א ונוסף: איר"ן משל"ח או"ב.

הצופן התנכ"י • אטום טיל

דילוג 7,265 • גימטריה 105 • עדות, לא ניבוי

ר	א	מ	ר	א	ל	י	ה	ה	ט	י	נ	א	כ	ד	כ	ו	א	ש	ת	ה	ו	א	מ	
ב	נ	י	ל	מ	ע	נ	ת	ב	ר	כ	כ	נ	פ	ש	י	ו	י	ג	ש	ל	ו	ו	י	
ל	ב	ל	י	ה	ג	י	ד	ל	ו	כ	י	ב	ר	ח	ה	ו	א	י	ו	י	ב	ר	ח	
ר	א	ו	ב	נ	ו	י	ש	כ	ב	א	ת	ב	ל	ה	ה	ס	ו	ל	ג	ש	א	ב	י	
ר	י	ס	י	פ	ר	ע	ה	א	ש	ר	א	ת	ו	ב	מ	ש	מ	ר	ב	י	ת	א	ד	
א	ת	ש	מ	ע	ו	נ	ו	י	ב	א	ה	א	י	ש	א	ת	ה	א	נ	ש	י	מ	ב	
א	ר	ב	ע	י	מ	ו	מ	א	ת	ש	נ	ה	ו	י	ק	ר	ב	ו	י	מ	י	י	ש	
ו	צ	א	א	ת	ע	מ	י	ב	י	י	ש	ר	א	ל	מ	מ	צ	ר	י	מ	ו	י	י	
ר	ע	ה	ה	ת	פ	א	ר	ע	ל	י	ל	מ	ת	י	א	ע	ת	י	ר	ל	כ	ו	ל	
ל	כ	מ	כ	א	ש	ר	ד	ב	ר	ו	ש	מ	ר	ת	מ	א	ת	ה	ע	ב	ד	ה	ה	
מ	ר	מ	צ	ו	ת	י	ו	ת	ו	ר	ת	י	ר	א	ו	כ	י	י	ה	ו	ה	ג	ת	
ב	י	ש	ל	מ	ש	נ	י	מ	א	מ	ל	א	י	מ	צ	א	ה	ג	ב	ו	ב	נ	ק	
ב	ע	פ	נ	ת	י	ו	מ	מ	נ	ו	ת	ה	י	י	נ	ק	ר	ג	ת	י	ו	ו	צ	
כ	נ	ת	ו	ל	א	ת	ע	ש	ו	כ	מ	ה	ו	ק	ד	ש	ה	ו	א	ק	ד	ש	י	
י	צ	א	ו	כ	ל	ע	ד	ת	ב	נ	י	י	ש	ר	א	ל	מ	ל	פ	נ	י	מ	ש	
ת	ה	פ	ע	מ	נ	י	מ	ב	ת	ו	כ	ה	ר	מ	נ	י	מ	ע	ל	ש	ו	ל	י	
ו	נ	פ	ש	א	ש	ר	ת	ג	ע	ב	כ	ל	ד	ב	ר	ט	מ	א	א	ו	ב	ג	ב	
ה	ו	א	ת	ה	ר	א	ש	ו	י	ק	ט	ר	ע	ל	ה	מ	ז	ב	ח	ו	י	ר	ח	
ו	ב	ע	ר	ב	א	ו	כ	ל	כ	ל	י	ע	ו	ר	ו	ר	צ	ו	ה	ה	כ	ה	נ	
ו	ע	ז	ב	מ	ח	נ	ה	א	ו	א	ש	ר	י	ש	ח	ט	מ	ח	ו	א	ל	מ	ח	
ב	ר	א	ל	א	ה	ר	נ	ו	א	ל	ב	נ	י	ו	ו	א	ל	כ	ל	ב	נ	י	י	
ב	ה	י	ר	ד	פ	ו	ו	נ	ל	ו	א	י	ב	י	כ	מ	ל	פ	נ	י	כ	מ	מ	
ג	ע	י	א	ל	ב	נ	ע	כ	ר	נ	ו	צ	ב	א	ו	ו	פ	ק	ד	י	ה	מ	א	
ז	ר	ו	ת	ע	ר	ל	א	י	ע	ב	ר	ע	ל	ר	א	ש	ו	ע	ד	מ	ל	א	ת	
ל	א	ה	י	ה	ו	ח	ד	ל	ל	ע	ש	ו	ת	ה	פ	ס	ח	ו	נ	כ	ר	ת	ה	
ע	ל	ה	מ	ו	ב	ע	מ	ד	ע	נ	ג	א	ת	ה	ה	ל	כ	ל	פ	נ	י	ה	מ	
ר	א	ל	ל	כ	מ	מ	ת	ג	ה	נ	ת	נ	י	מ	ל	י	ה	ו	ה	ל	ע	ב	ד	
ל	ע	ש	ו	ת	ק	ט	נ	ה	א	ו	ג	ד	ו	ל	ה	ו	ע	ת	ה	ש	ב	ו	נ	
ר	י	א	ל	ה	מ	ש	פ	ח	ת	ל	ו	י	מ	ש	פ	ח	ת	ה	ל	ב	נ	י	מ	
ה	ב	ק	ר	ו	מ	ו	מ	ח	מ	ר	י	מ	ו	מ	ב	ה	צ	א	נ	מ	מ	ח	צ	
מ	ת	ת	נ	ב	ו	ב	א	ר	צ	כ	נ	ע	נ	ר	י	מ	ק	ל	ט	ת	ה	י	י	
ה	ה	ו	א	י	א	ק	ר	א	א	ר	צ	ר	פ	א	י	מ	י	א	י	ר	ב	נ	מ	נ
ל	ג	ו	י	מ	ר	ב	י	מ	מ	פ	נ	י	כ	ה	ח	ת	י	ו	ה	ג	ר	ג	ש	
ה	מ	צ	ו	ה	ה	ז	א	ת	א	ש	ר	א	ג	כ	י	מ	צ	ו	ה	א	ת	כ	מ	
ל	ה	י	כ	א	ת	ה	ו	ב	נ	כ	ו	ת	כ	ו	ע	ב	ד	כ	ו	א	מ	א	ת	

חמיני

הללויה

כחעתצק

מרקמ

תשפו

אטומטיל

המית

עוד הוספות מהרה"ג ר' אברהם הירש שליט"א על הצופן שהבאנו: חכ"ה ע"ת ק"ץ, אימ"ה, המי"ת.

הצופן התנכ"י - אטום טי"ל

דילוג 19,880 - גימטריה 105 - עדות, לא ניבוי

ו	י	ח	ל	א	ת	י	ו	ס	פ	ו	י	א	מ	ר	י	ע	ק	ב	א	ל	ל	ב	נ	ש	ל	ח	ב	י	ו	
ש	ב	ש	ב	ע	ש	נ	י	ה	ש	ב	ע	ל	ק	מ	צ	י	מ	ו	י	ק	ב	צ	א	ת	כ	ל	א	ש	ל	ש
מ	ק	ח	ת	מ	מ	י	מ	י	ה	י	א	ר	ו	ש	פ	כ	ת	ה	י	ב	ש	ה	ו	ה	י	ו	ה	מ	י	מ
א	ו	י	ל	ק	ט	ו	ה	מ	ר	ב	ה	ו	ה	מ	מ	ע	י	ט	ו	י	מ	ד	ו	ב	ע	מ	ר	ו	ל	א
ה	ר	נ	ו	מ	א	ש	ר	ל	ב	נ	י	ו	ו	ה	י	ה	ל	ה	ר	נ	ו	ל	ב	נ	י	ו	ל	ח	ב	י
י	א	ה	ר	נ	ה	כ	ה	נ	י	מ	א	ת	ה	נ	ח	י	מ	א	ת	ה	ר	א	ש	ו	א	פ	ה	ס	ה	פ
ח	ד	ש	מ	נ	ו	ה	ע	מ	י	ד	ה	כ	ה	נ	ה	ט	ה	א	ת	ה	א	י	ש	ה	מ	ט	ה	פ	ה	פ
נ	י	ה	ת	ו	ש	ב	י	מ	ה	ג	ר	י	מ	ע	מ	כ	מ	מ	ה	מ	ת	ק	נ	ו	ו	מ	ש	פ	ה	פ
א	י	ל	א	ח	ד	כ	ב	ש	נ	ת	ו	ט	ל	ע	ל	ע	ל	ה	ש	ע	י	ר	ע	ז	י	מ	מ	י	מ	
ת	א	ו	ב	ע	צ	מ	א	ד	מ	א	ו	ב	ק	ב	ר	י	ט	מ	א	ש	ב	ע	ת	י	מ	י	מ	י	מ	ל
ת	מ	ש	ה	ו	מ	מ	ח	צ	י	ת	ב	ב	י	י	ש	ר	א	ל	ש	ר	ח	צ	ה	מ	ש	ה	מ	נ	ב	נ
צ	ו	ה	ה	ח	ק	י	מ	ו	ה	מ	ש	פ	ט	י	מ	א	ש	ר	צ	ו	ה	י	ה	ו	ה	א	ל	ה	י	י
א	ל	ה	י	כ	נ	ת	נ	ל	כ	ל	ר	ש	ת	ה	ל	א	י	ק	ו	מ	ע	ד	ח	א	ב	י	ש	ל	ש	
א	ר	צ	ו	י	א	ל	כ	ל	נ	ו	ב	ת	ש	ד	י	ו	י	ג	ק	ה	ו	ד	ב	ש	מ	ס	ל	ע	ו	
ו	א	ל	י	א	ת	ח	מ	ת	ה	ל	כ	י	מ	ה	א	ל	ה	ל	ה	מ	ג	ה	ע	ר	ה	ו	י	ע	ה	
ה	י	נ	ו	א	ש	ר	ל	פ	נ	י	מ	ש	כ	נ	ו	פ	ו	י	ש	מ	ע	פ	י	נ	ח	ס	ה	כ	ה	
ל	כ	י	ע	ל	י	נ	ו	ו	א	ת	מ	ה	ה	א	נ	ה	ה	ח	ד	ל	ת	י	א	ת	מ	ת	א	מ	מ	
ל	מ	ל	ח	מ	ה	ע	מ	נ	י	מ	נ	ו	י	ע	ר	כ	ו	א	ת	מ	א	י	ש	י	ש	ר	א	ל	ל	
י	ה	מ	ו	י	מ	כ	ר	א	ס	י	ס	ד	י	ב	מ	ת	א	ר	ש	ר	צ	ב	א	ח	צ	ו	ר	ב	ב	
ש	מ	ו	י	מ	ל	ט	א	מ	ע	ר	ע	ת	ד	ל	מ	ו	י	ש	מ	ע	ו	א	ח	י	ו	ו	כ	ל	ל	

עוד צופן אטום טי"ל מהרה"ג ר' אברהם הירש שליט"א ונוסף: ל' א"ב תשפ"ו ישוע"ה, האר"ה עית"ה. ילל"ה, צוק"ה, מו"ת.

דילוג 12,011 · גימטריה 334 · עדות, לא ניבוי

דילוג 12,011 · גימטריה 334 · עדות, לא ניבוי

א	ת	ב	ש	ל	ג	ד	י	ב	ח	ל	ב	א	מ	ו	ו	י	א	מ	ר	י	ה	ו	ה	א	ל	מ	ש	ה	כ	ת	ב	ל
י	כ	א	ת	ה	א	צ	ל	ה	מ	ז	ב	ח	ק	ד	מ	ה	א	ל	מ	ק	ו	מ	ה	ד	ש	נ	ו	ש	ס	ע	א	ת
מ	ר	מ	ש	ה	א	ל	א	ה	ר	נ	ו	ל	א	ל	ע	ז	ר	ו	ל	א	י	ת	מ	ר	ב	נ	י	ו	ר	א	ש	י
י	ע	מ	ד	ח	י	ל	פ	נ	י	י	ה	ו	ה	ל	כ	ס	ר	ע	ל	י	ו	ל	ש	ל	ח	א	ת	ו	ל	ע	ז	א
ל	ב	ה	ו	צ	י	א	י	א	ו	ת	מ	מ	א	ר	צ	מ	צ	ר	י	מ	א	נ	י	י	ה	ו	ה	א	ל	ה	י	כ
ה	ו	ה	א	ל	מ	ש	ה	ל	א	מ	ר	ה	ק	ר	ב	א	ת	מ	ט	ה	ל	ו	י	ו	ה	ע	מ	ד	ת	א	ת	ו
ו	ל	פ	נ	י	ה	מ	נ	ו	ר	ה	ה	ע	ל	ה	נ	ך	ת	י	ה	כ	א	ש	ר	צ	ו	ה	י	ה	ו	ה	א	ת
ב	ש	ג	ג	ה	ו	א	מ	נ	פ	ש	א	ח	ת	ח	ח	ט	א	ב	ש	ג	ג	ה	ו	ה	ק	ר	י	ב	ה	ע	ז	ב
א	ת	ו	נ	מ	נ	ה	ד	ר	כ	ו	ת	ל	כ	ב	ש	ד	ה	ו	י	כ	ב	ל	ע	מ	א	ת	ה	א	ת	ו	נ	ל
ו	ה	י	ה	ו	ה	א	י	ש	כ	י	י	ד	ר	ל	י	ה	ו	ה	א	ו	ה	ש	ב	ע	ש	ב	ע	ה	ל	ה	ל	
ר	ד	ב	ר	ל	כ	מ	א	י	כ	ה	ב	ד	י	ט	ר	ח	כ	מ	ו	מ	ש	א	כ	מ	ו	ר	י	ב				

טיל
אימה

מקור: ויקרא ט"ז:י' → במדבר כ"ב:כ"ג
חפש את השם שלך בתנ"ך
sod1820.co.il

עוד צופן מהרה"ג ר' אברהם הירש שליט"א: ד' טראמ"פ טי"ל אימ"ה בדילוג 334 אותיות כמנין גרעין עם הכולל.

[illegible]

צופן מאת הרה"ג ר' נ. דויטש שליט"א: ח' אלר"ל ה'תשפ"ו מושי"ע גאל"ה

ער י ו לאאספע ודלהכ ותאתכלח יכאשרעש ית יעדכל ימ יארץ זרע וקצ יר וקר וח	א ח : כא
ענהשר י ותברחמפ נ יה ו ימצא המלאך יה והעלע י והמ יבמדברעלהע י ובדרך ור	א ט : ו
יצחק ולךלארץהמר יה והעלה ושםלעלהעלאזההר יאשראמראל יר ו ישכמא	א כב : ב
שק ועמ ו ו יחפר ובארצות ו יר יב וגםעל יה ו יקרא שמהשט נה ו יעקמשם ו יחפרב	א כו : כ
תמשכרת יעשרתמ נ ים ולא נתנ ואלה יםלהרעמד יאסכה יאמר נקד ים יה ישכרך ו	א לא : ז
דהאתרע ואל ואלה יבמה יל דהאת יע יש ואת יעלם ואתקרחאלהב נ יעש ואשר ילד ול	א לו : ד
יבאלפרעה ו יאמרפרעהאל י וסףחל וסחלמת י ופתרא י ואת ו אנ י שמעת יעל ירל	א מא : יד
פרעה ולאד ו נלכלב ית ו ומשלבכלארץמצר יםמהר ו ועל ואלאב י ואמרתמאל י וכה	א מה : ח
ילכ וגמא י ו ו יפל ולפ נ י ו יאמר וה נ ולךעבד ים ו יאמרלהם י וספאלת ירא	א נ : יח
קחל ומב נ ותפ וט יאלכ ואלשה ותלדל ותפ י נחסאלהראש יאב ותהל ו יםלמשפחתם	ב ו : כה
ת ומת נ יכסח גר ים נעל יכסברגל יכם ומקלכםב ידכם ואכלתמא ובהפ ז ו נפסחה ו	ב יב : יא
תבדבש ו יאמרמשה זההדבראשרצ וה יה והמלאהעמרמנ ולמשמרתלדורת יכסלמע ו	ב טז : לא
ב יעתמשמנה ונטשתה ואכל ואכ ינ יעמר ו יתרסתאכלח יתשדחך ותעשהלכרמךל	ב כג : יא
ללב ובבא ואלהקדש זכר נלפ נ י יה והתמ יד ונתאלחש והמשפטאתהא ור ים ואתה	ב כח : כט
ץלמחנה וה יהכצאתמשהאלהאל יק ומ וכלהעם ונצב וא שפתחאהל ו והב יט ואחר	ב לג : ז
זרמאהבאמהעמ וד יםעשר ים ואדנ יםעשר ים נחשת ו ו יעמ וד ים וחשק יםכסף	ב לח : ט
ה ואשמו ו ו נדעההחטאתאשרחטא ועל יה והקר יב והקהלפרב ובקרלחטאת והב יא ו	ג ד : יג
מ והכבדמ והחטאתהקט ירהמ זבחהכאשרצ וה יה והאתמשה ואתהבשר ואתהע ושרף	ג ט : י
י יה והפתחאהלמ ועד ולקהכה ואתהכבשהאחד והקר יבאת ולאשם ואתל גהשמן ו וה	ג יד : יא
יקד ושא נ י יה והאלה יכסא ישאמו ואב י ות ירא ו אתשבבת יתשמר וא נ י יה והאלה	ג יט : ב
תהשת יםעשרהחל ותש נ יעשר נ ים יה והחלההאחת ושמנת ותמשת יםמערך ותששהמ	ג כד : ה
בע יםאלף וחמש מא ותלב נ ישמע ו נת ולדתםלמשפחתםלב יתאבתמפקד י ובמספרשמ	ד א : כא
שםל ואמא י ולא ישגאללהש יבהאשםאל י והאשמה ושבל יה והלכה נמלבדא ילהכ	ד ה : ז
רס ינ יככלאשרצ וה יה והאתמשהכ נעש וב נ י ישראל ו יה יאמש יאשרה י וטמא יםל	ד ט : ה
ופגר יכם וכלפקד יכםלכלמספרכםמב נעשר יששנה ומעלהאשרהל י נתמעל יאמאת	ד יד : כט
ואתדמהעל פשה ישרף ולקהכה נעץארז ואז וב וש נ ית ולעת והשל יראלת וךשרפ	ד יט : ה
ל ים ים יזלמ יםמדל י ו וזרע ובמ יסרב ים ו ירמאגמלכ ו ות נשאמלכת ואלמ וצ י	ד כד : ו
תה ונסכה וב י וסהרב יע יפר יםעשרהא ילמש נ יםכבש יםב נ יש נהארבעהעשרתמ ים	ד כט : כב
שהלאמרצ ואתב נ י ישראל ואמרתאלהםכ יאתמבא יםאלהארץכ נע וזאתהארץאשרת	ד לד : א
א וכלעמ ולמלחמהאדרע י ו יאמר יה והאל יאלת יראאת וכ יב ידך נתת יאת ו ואתכל	ה ג : א
אתכם ומשמר ואתהשבעהאשר משיבעלאבת יכם וצ יא יה והאתכםב ידך זקה ו יפדךמ	ה ז : ח
יאסבמק וס ישר יכר יה והבאחזשבת יןשמתעלהעלת יך ושמתעשהכלאשרא נכ ימצ	ה יב : יד
י ותשמע ו נככלאשרשאלתמעם יה והאלה ירבחרבב י וסהקהללאמרלאאסףלשמעאת	ה יח : טו

צופן מהרה"ג ר' מתתיהו גלזרסון שליט"א: אלר"ל תשפ"ו משי"ח.

ל	ד	ב	נ	י	ס	ו	ב	נ	ו	ת	ו	י	ח	י	ת	ר	ח	ש	ב	ע	י	ס	ש	ג	ה	ו	י	ו	ל	ד	א	ת	א	ב	ר	ס				
מ	ו	ש	פ	ח	ת	ו	ג	מ	ל	י	מ	ו	ח	מ	ר	י	ס	ו	ל	ד	ש	ר	ה	א	ש	ת	א	ד	ג	ו	ב	י	ב	ג	ל	א	ו			
ו	י	ש	ת	ח	ו	ו	ו	י	א	ס	ר	ס	י	ל	כ	כ	ל	ה	מ	ח	ה	ז	ה	א	ש	ר	פ	ג	ו	ש	ת	ז	ו	ו	י	א				
א	ג	ש	י	ס	ה	ב	י	ת	ה	ו	ס	ב	ח	ט	ב	ח	ו	ה	כ	ב	י	א	ת	י	י	א	ב	ל	ו	ה	א	ג	ש	י	ס					
ר	ה	ו	י	ל	כ	ו	י	כ	ו	י	פ	ג	ו	י	ה	ר	ה	א	ל	ה	י	ס	ו	י	ש	ק	ל	ו	ו	י	ג	ו	י	ד	א	ל	א			
נ	ש	י	ס	א	ח	ר	י	ה	ב	ת	פ	י	מ	ו	ב	מ	ח	ל	ת	ו	ת	ע	ב	ל	ה	ס	מ	ר	י	פ	ג	ו	ש	ז	ו	ל	י			
ח	ש	ת	ל	כ	ל	כ	ו	י	ה	ס	ש	כ	נ	ב	כ	ל	צ	ב	ו	ת	ו	ת	ו	כ	ל	י	ת	ד	ת	י	ו	כ	ל	י	ת	ו				
ו	א	ת	מ	ג	ק	י	ת	י	ו	ו	א	ת	ה	ק	ש	ו	ת	א	ש	ר	י	ס	כ	ב	ה	ג	ז	ה	ב	ו	ו	ר	ו	י	צ					
מ	ש	ס	ר	ת	י	ה	ו	ה	ו	ל	א	ת	מ	ו	ת	ו	כ	י	כ	נ	ו	י	צ	ו	י	ת	י	ו	י	ע	ש	א	ה	ר	ב	נ				
י	ה	ו	ה	א	ל	ה	י	ה	ו	י	ב	ו	י	ד	ב	ר	י	ה	ו	ה	א	ל	מ	ש	ה	ל	א	מ	ר	ו	ב	ר	ו	צ	ו	ד				
מ	ב	ב	ע	נ	ש	ר	י	מ	ש	נ	ה	ו	מ	ע	ל	ה	כ	ל	י	צ	א	ב	א	פ	ק	ד	י	ה	מ	ל	מ	ו	ה	ו	ב	ו				
י	פ	א	ו	ח	ד	ש	א	ו	י	ס	י	מ	ב	ה	א	ר	י	כ	ה	ע	ג	נ	ע	ל	ה	ש	כ	נ	ע	ל	ו	ל	ו	ע	ל	ו				
מ	ש	ס	ע	ו	נ	א	ה	ק	מ	ר	י	מ	ה	מ	ג	ה	ו	ה	ו	ג	ו	נ	ו	צ	י	א	ל	כ	מ	י	מ	ו	י	מ	ר	ס				
ב	ל	ע	מ	ב	ג	ב	ו	צ	ו	ר	ה	ר	ג	ו	ב	ר	ב	ו	י	ש	ב	ו	ג	י	י	ש	ר	א	ל	א	ת	ג	ש	י	ס					
א	ש	ר	צ	ו	ה	א	ת	כ	מ	ל	מ	ע	ל	ע	ש	ו	ת	ע	ש	ר	ה	ו	ד	ב	ר	י	מ	ו	י	כ	ת	ב	מ	ע	ל	ש	נ	י		
ע	ו	פ	ס	מ	א	ה	ו	א	ל	כ	מ	ל	א	י	א	י	א	ב	ל	ו	כ	ל	ע	ו	פ	ס	ה	ו	ר	ת	א	ב	ל	א	ת	א	א			
ב	י	ו	ו	א	ר	א	ו	כ	ל	א	ו	צ	ל	ע	ס	י	ש	מ	י	ה	ו	ה	ז	ה	ק	ג	ק	א	צ	ל	י	כ	ו	י	ז	ר	א	ו		
ה	א	ב	י	מ	ת	ו	כ	ה	י	ר	י	ד	ב	ג	א	ש	ר	ד	ב	ר	י	ה	ו	ה	ז	ה	א	ל	י	ה	ו	ש	ע	ל	ש	ז	פ	פ		
ו	ב	ר	ל	ר	ל	ס	ו	א	ל	ה	א	ש	ר	ו	ח	ל	ו	ב	ו	י	נ	י	י	ש	ר	א	ל	ב	א	ר	צ	נ	ע	ג	נ	א	ש	פ		
ת	מ	ל	כ	מ	א	ת	י	ה	ו	ה	ל	ע	ב	ו	א	ו	ת	ו	ו	י	ו	י	א	מ	ר	ו	צ	ד	י	מ	ו	ע	ת	ה	ה	ס	י	ר		
מ	ש	ר	ת	ז	ק	ו	א	ת	י	ד	י	ו	י	ו	ל	ה	ר	ה	ב	ר	ה	א	ת	א	ה	י	ו	י	ו	י	ש	י	ו	ל	ו	ב	ע	ל	י	ש
ב	י	ת	י	א	ל	ת	ע	ש	ו	א	ת	ה	ה	ל	ב	ג	ה	ה	ז	ה	א	ת	א	ת	ה	ב	ה	י	ת	ב	ת	ו	ל	ה	ו	ל	פ	י	ל	
י	ע	א	ת	ע	מ	י	מ	י	ד	פ	ל	ש	ת	י	מ	כ	י	ז	ר	א	י	ת	י	א	ת	ע	צ	מ	י	כ	י	ב	א	ה	ע	צ	ק	ת		
ע	מ	ו	ג	מ	ב	ע	י	ג	י	ע	ב	ד	י	ש	א	ו	ל	פ	ו	י	ה	י	כ	ב	ו	א	מ	ב	ש	ו	ב	ו	ד	ו	ד	ס	ה	ה		
ס	ו	י	ק	ס	י	נ	א	י	ל	ב	א	ו	ב	ו	ה	ז	ע	ל	י	ל	י	א	ת	א	ש	ר	א	מ	ר	א	ל	י	כ	ו	ת	ו	ת			
ה	י	מ	ו	י	א	ר	צ	י	ב	א	א	ל	ה	מ	ל	פ	ל	ע	ו	ד	ב	ב	ו	י	ל	י	ה	ו	ג	ת	ג	נ	ב	ה	ר	ב	ו			
ו	ל	ו	י	צ	ב	ו	י	ע	ל	ז	ו	י	ב	א	ב	נ	ו	ד	ו	ל	ס	א	ו	ד	ו	כ	ל	י	ש	ר	א	ל	א	ו	נ	ס	ו	א		
ד	ב	נ	י	ה	ו	ג	ו	י	ה	ו	י	ו	י	ע	ו	פ	ג	ע	ב	ו	י	י	מ	ת	ס	ו	ל	א	ב	י	ת	ר	ה	כ	ה	ג	ו			
ש	ד	א	ל	א	ת	ע	ל	פ	ת	י	ס	פ	ת	י	ס	פ	ת	י	ס	פ	ת	י	ס	פ	ת	י	ס	פ	ת	י	ס	פ	ת	י	ס	פ	ת	י	ס	
נ	י	כ	ה	ג	ה	א	ל	י	ה	ו	י	ה	ו	י	ה	ו	י	ה	ו	י	ה	ו	י	ה	ו	י	ה	ו	י	ה	ו	י	ה	ו	י	ה	ו	י	ה	
ג	א	ל	י	א	ה	ד	מ	ב	ה	ב	ע	ר	י	ס	י	א	ת	ה	א	ת	ה	א	ת	ה	א	ת	ה	א	ת	ה	א	ת	ה	א	ת	ה	א	ת	ה	

צופן: אטר"ם גר"ג אלר"ל תשפ"ו

זעקת השכינה.

[הדברים נכתבו בהתייעצות עם גדולי תורה].

איך יתכן שכבר באו כל הסימנים שבן דוד בא עד האחרון שבהם, ועד בכלל, ועדין לא תיקנו בכל הכוללים לימוד חובה של לפחות כמה דקות ביום בספר הזהר להצלת עם ישראל?

איך יתכן שדם ישראל נשפך כמים ואין מנסים את העצה היחידה שמובאת בחז"ל שיכולה להציל את עם ישראל גם בדור שכולו חייב להביא את הגאולה ברחמים?

האם מחכים חס ושלום לנהרות של דם ואז יתעוררו, ומדוע אין מנסים לכל הפחות להראות לקב"ה שרוצים את העצה היחידה שכתובה בתורה שבעל פה מפי חז"ל, ולהתחיל לכל הפחות עם לימוד נגלות הזהר.

היכן הם בני עדות המזרח שאבותיהם ואבות אבותיהם עסקו בעיקר בחכמה הזאת, ובזכות זה זכו שהיטלר ימ"ש לא נכנס למדינותיהם, מדוע עדין לא תיקנו לימוד ברבים בכל כולל, בספר הזהר ובשאר הספרים שעוסקים בפנימיות התורה?

איך יתכן שרבבות לומדי התורה הגיעו למצב של דוחק גדול בפרנסה שרק הולך ומחריף ח"ו, ועדין לא עשינו שום חשבון נפש על מה באה עלינו הצרה הזאת, ומה הקב"ה דורש מאיתנו, ולא עשינו שום תקנה של לימוד ספר הזהר ברבים שהובטח לנו מפי חז"ל שיתן לנו מחסה ושובע ופרנסה בהרחבה גם בזמנים הקשים?

איך נוכל להתעלם מזעקת השכינה על בניה התינוקות שנשבו שנמצאים בסכנת חיים ובידינו להצילם, האם נוכל לומר ידינו לא שפכו את הדם הזה? כדברי הזהר בפרשת נשא, ובגין דעתידין ישאל למטעם מאילנא דחיי דאיהו האי ספר הזהר יפקון ביה מגלותא ברחמי.

רבי יעקב צמח זצ"ל: (בהקדמה לספרו 'קול ברמה', על אידרא רבא) "רַחֵל מְבַכָּה עַל בְּנֵיהָ" שְׂאִינָם עוֹסְקִים בַּחֲכָמָה הַזֹּאת הַמְמַהֶּרֶת אֶת הַקֵּץ, וְלֹא אֵין מְשִׁיחַ בָּא, כִּי אֵין מְדַרְשׁ קְבוּעַ בְּכָל עִיר וְעִיר כְּמוֹ שֵׁישׁ בְּעֶסֶק הַתְּלָמוּד, וְלִכֵּן "אֵינָנו", אֵין בְּנֵיהָ מוֹשְׁכִים וּמְמַהֲרִים אֶת הַמְּשִׁיחַ. **בעל הגוב"י** על 'עץ חיים' (בהסכמתו לספר 'איפה שלימה' על אוצרות חיים). הָעֲנִיִּים וְהַהֲרוּגִים בְּזִמְנֵי הַגָּלוּת תוֹבְעִים בְּבֵית דִּין שֶׁל מַעֲלָה אֶת הַתְּלָמִידִי חֲכָמִים שֶׁלֹּא לְמַדּוּ קְבָלָה, וּמַעֲנִישִׁים אוֹתָם עַל כָּךְ. **רבנו** ה'אור החיים' הקדוש (ויקרא כה, כה) "כִּי יִמּוֹךְ אַחִיךָ וְגו'", פִּרְשָׁה זֶה תִּרְמוֹז עֲנִין גָּדוֹל, וְהַעֲרָה לְיוֹשְׁבֵי תַבֵּל, "יִמּוֹךְ", כְּשֶׁהַתַּחֲתוֹנִים מְטִין מִדֶּרֶךְ הַטּוֹב מִסְתַּלְקִים הַשְּׁפָעוֹת, וּמִתְמַסְכֵּן עִמּוֹד הַקְּדוּשָׁה, כִּי הָעִיקָר תְּלוּי בַּהַתַּחֲתוֹנִים. "וּמִכָּר מֵאֲחֻזָּתוֹ", יִרְצָה עַל הַמִּשְׁכָּן מִשְׁכַּן הָעֵדוּת אֲשֶׁר בְּעוֹנוֹתֵינוּ נִמְכַּר הַבֵּית בִּיד הָאוֹמוֹת, וְהוֹדִיעַ הַכְּתוּב כִּי גְאוּלְתּוֹ הִיא בִּיד הַצַּדִּיק אֲשֶׁר יִהְיֶה קָרוֹב לָהּ, הוּא יִגָּאֵל מִמִּכָּר אַחִיו, וּבִזָּה יִגָּאֵל ה' מִמִּכָּרוֹ, וְעַל זֶה עֲתִידִין לִיתֵן אֶת הַדִּין כָּל אֲדוֹנֵי הָאָרֶץ גְּדוּלֵי יִשְׂרָאֵל, וּמֵהֶם יִבְקֹשׁ ה' עֲלֵבוֹן הַבֵּית הָעֲלֹב.

מצינו במדרש (ילקוט שמואל קו) א"ר שמעון בר מנסיא אין ישראל רואין סימן גאולה לעולם עד שיחזרו ויבקשו שלשתם, הלא הוא דכתיב "אחר ישובו בני ישראל ויבקשו את ה' אלהיהם" זו מלכות שמים, "ואת דוד מלכם" זו מלכות בית דוד, "ופחדו אל ה' ואל טובו" זה בית המקדש. והרמח"ל (דרך עץ חיים) מבאר שבקוש מלכות ה' פרושו ללמד חקמת האמת.

מסקנת הדברים: כל ראש כולל, מגיד שיעור, ואדם שיש לו השפעה על רבים, יתקן אצלו במסגרת שלו, בכל יום, חובת לימוד בספר הזוהר למשך כמה דקות להצלת עם ישראל. מתוך אמונה פשוטה בדברי חז"ל שזה הפתרון כמובטח. ועדיף לימוד ברבים בשיעור עם הבנה וכו'. ומי שבמקום לימודו עדין לא תיקנו את התקנה, יציל את נפשו בלימוד באופן פרטי כפי יכולתו.

חדש מסוד החשמל

סדנא של 9 שיעורים הדרכה בענייני מצות הבית והמסתעף על פי פרד"ס התורה, בסדנא הרבה דברים שלא ידועים בענינים אלו, ויביאו בעז"ה לחיזוק שלום בית ושיפור בחיי הנישואין.

ניתן לשמוע את הסדנא לנשואים בלבד במערכת הטלפונית של ארגון שלמות הבית 0747962978

להרשמה ניתן לפנות בין 8 – 10 בערב אברהם 0533124355

שמעו ותחי נפשכם.

ניתן לקבל את העלון בקובץ וורד לשלוח בקשה למייל.
gmail.com@6537343

לפי הוראת גדולי ישראל שליט"א אנו מנויים על שירות מייל בלבד ללא גישה לאינטרנט ניתן לפנות אלינו דרך מייל חוזר בלבד או בפקס 15326537343

קישור להורדת 5 כרכים של ספר סוד החשמל

<https://beta.hebrewbooks.org/reader/reader.aspx?sfid=53606#p=403&fitMode=fitwidth&hlts=&ocr>
קישור להורדת עלונים וספרים ומאמרי סוד החשמל
<https://drive.google.com/drive/folders/1deyxJx5iR3PigoHA52TVYaF6UDoYyiu5>

בעזה"ש"ת
 אנו שמחים להודיע על קו מלפון של סוד החשמל
 מספר המלפון של הקו במחיר שיחה רגילה
 026647979